

SPORT IN BEELD

Dagboek van een Leek

Vrijdag 21 Augustus: Heerlijk om leek te zijn. Er waren vandaag experts in ons kleine stadje, die het gemeentebestuur kwamen spreken over den aanleg van een sportterrein met gemeentelijke subsidie en over de benoeming van een ambtenaar voor de lichamelijke opvoeding. En begrijpt u nu waarom het zoo heerlijk is, om leek te zijn? Want daar werd over gepraat op de sociëteit en de burgemeester deed heel gewichtig, en de wethouder van finantiën zei dat het op zijn terrein lag, terwijl zijn confrère van publieke werken meende, dat hij er over te beschikken zou hebben; wat natuurlijk niet wegnam, dat de wethouder van onderwijs er toch ook zijn aandeel in wou hebben.

„Zoodra de sport aan de orde komt” — zei de majoor ietwat grimmig — „komt de herrie”.

En de majoor had gelijk, gelijk majours altijd gelijk hebben.

En nu is er in ons stadje een kwestie, een kwestie over een gemeentelijk sportterrein, parallel aan de kwestie over de benoeming van een inspecteur van de lichamelijke opvoeding.

Van de week zag ik eenige grootmogenden uit de sportwereld in de wachtkamer van ons station.

Zaterdag 22 Augustus: Naar Amsterdam met een middagtreintje. Het was daar al gezellig. Provincialen brengen immer gezelligheid. Het blozende hoofd van Mr. Kalma, de sonore basstem van Jac. Lameij en de opgetogenheid van Jan van Bel. Ik sloeg de heeren gade, daar, waar zij gade te slaan waren.

Zondag 23 Augustus: Wat zou van Prooije brengen? Geen reden als van Kips, geen joviaal gebaar à la Warner. Van Prooije is zichzelf, blijft zichzelf. Hij kan heelemaal niet spreken en daarom spreekt hij juist zoo goed; hij

kan geen vergadering presideeren en daarom was deze vergadering, door hem geleid, de beste die we ooit hebben gehad in N.V.B. en K.N.V.B.

Een onbelangrijke vergadering, wat de heeren journalisten niet verhinderde er kolommen over te schrijven. Maar waarom komen eigenlijk de corypheeën der Nederlandsche sportjournalistiek niet meer ter algemeene vergadering van den K.N.V.B.? Er zat nu wat ongeregeld goed; mijnheer Hollander, mijnheer Izaaks, nog een andere mijnheer Izaaks, een mijnheer Cohen. Maar waar was Groothoff, waar was Nijland, waar was Stokvis, waar was Moorman, waar was Levie, waar was Geudeker, om van Meerum te zwijgen?

We stonden om half drie in de roezige Vijzelstraat en Lamey voelde het meest voor Gaston.

Wat lijkt het me toch heerlijk om met die groote menschen uit zoo'n sportwereld intiem te zijn, om met ze mee te mogen, om met ze samen te zitten aan één tafel, desnoods een bittertafel en om dan tegen van Prooije Dirk te mogen zeggen, gewoon Dirk en tegen Moorman Jaap en tegen van Bel Jan en tegen Mutters, met een effen gezicht, zoo maar in eens: Job!

O, er blijven idealen in dit leven; er schuilt nog een wereld weg achter een waas, waar we verlangend naar turen.

Met den laatsten trein naar mijn stadje terug. Op het Centraalstation was het wat roezemoezig; er moesten lieden ingeladen worden.

Maandag 24 Augustus: De uitgever zendt mij toe de Radio-Bode, waarin de redactie aandacht schenkt aan mijn geschrijf over Hollander, dien ik prees voor zijn voetbal-uitzending, maar van wien ik dorst te schrijven, dat hij van paardensport net zooveel benul heeft als Boeljon van sterrekunde.

De Radio-Bode heeft gelijk. En al zou ze geen gelijk hebben, ik zou het

haar geven; want ze heeft me de eer aangedaan me te noemen, de aandacht op me te vestigen, me te bestrijden zelfs.

Dank en hulde!

Dinsdag 25 Augustus: We zwemmen in Parijs en we komen goed voor den dag. Onze meisjes zetten onze mannen in de schaduw. Willy den Ouden komt tweede aan en Zus Braun vierde. Moeder Braun en mevrouw van Wijckhuizen zullen elkaar hartelijk gelukgewenscht hebben, spontaan en oprecht.

Woensdag 26 Augustus: Feijenoord, een Rotterdamsche voetbalclub, speelt in Parijs en slaat een sterk Fransch clubje met 4—2. En weet ge nu wel, dat het Nederlandsch elftal den 29sten November te Parijs zal spelen tegen de Franschen? Cela promet!

Bul en Dijke hebben hun opwachting bij Briand gemaakt en Barendrecht heeft geluncht in Café de Paris met Loudon.

O, hoe schoon is onze sport en wat opent zij mogelijkheden, aan welke wij voorheen niet hadden durven denken.

Donderdag 27 Augustus: Onze wielrenners in Kopenhagen worden een voor een uitgeschakeld; we kunnen dus nog bescheiden blijven. De Nederlandsche pers is vertegenwoordigd door Joris van den Bergh, den grootsten aller wielersjournalisten. Zijn proza verschijnt in de Maasbode en in de Telegraaf, in de Nieuwe Rotterdammer en in het Handelsblad, in Het Volk en in Het Vaderland, in de Voorwaarts en in de Nieuwe Courant en al de duizenden lezers van deze organen smullen van zijn sappigen stijl en koesteren zich in den gouden glans van zijn dartele zinnen.

En nu is het nog maar te hopen, dat Piet Moeskops Zondag op stoot zal zijn.

Dan hebben we weer eens een wereldkampioen.

Het zal tijd worden!

TARTUFFE.

Golf

GOLF-AXIOMA'S

door DAVID R. FORGAN

Het is een wetenschap en een studie voor al je levensdagen, waarin ge zelf wel ereis uitgeput raakt, maar waarbij ge uw onderwerp nooit uitput.

Het is een strijd, een duel, een gevecht man tegen man, het vraagt om moed, handigheid, strategie en zelfcontrole.

Het is de proefsteen van uw temperament, een eeretaak, een opbouwen van het karakter.

Het vraagt: als man spelen, als gentleman handelen.

Het beteekent: uitgaan naar Gods vrije veld, het voert u in de ruime, in de open lucht. Het is oefening, welke de spinnwebben uit uw hoofd jaagt, een echte ontspanning van de vermoeide spieren.

Het is een kuur tegen zorg, een tegengift tegen getob.

Het is verbonden aan gezelschap van vrienden, een afwisseling in goed gezelschap, het biedt gelegenheid tot hoflijkheid, welwillendheid en tegemoetkoming tegenover den tegenstander.

Het bevordert niet alleen lichamelijke gezondheid, maar ook moreele kracht.

Zoo is golf!